

varð það. Þi það var jú samfelagið, sum hevdí stovnstett universitetinín. Þi bleiv kritikkurin so við og við fluttur yvir á samfelagið. Eingin spurningur hevdí havt so stóra ávirkan á politiseringina millum studentarnar sum Vietnamkríggíð.

Forbundsstjórnin styðjaði kritikleyst krígsforsluna hjá ameríkonsku stjórninni í Vietnam. Samstundis hildu senatið og pressan í Vesturberlin fram at lofprisa teimum »djörvu ameríkonsku hermonnunum, sum einsamallir eisni stríddust fyrri grígering av Vesturberlin«. Alt hetta fekk SDS at fara undir eitt stórt upplýsingarabíði um Vietnamkríggíð á sjálvum FU í 1965/66. SDS royndi at draga sambandið millum metropolarnar og 3. heiminn fram: »sambandið millum disiplínarad og manipulerað samfelag og meglíngina hjá stórstu imperialistisku stórmáktinni, sum samstundis gongur á odda í stríðnum hjá kapitalismuni móti öllum kollveltingarligum röslum í 3. heiminum og sum gongur á odda við at styðjað hálfvefudal- ar ella fastískar stjórnir«.

Uppgávan hjá metropolunum er partvís at samskipa ta kollveltingarligu mótsöðluna og partvís at framala serliger kríghættir í metropolunum, til tess at enda at kunna kollvelta systemið.

Frá desember 1966 royndu studentarnir at fara undir nýggjar mótmælishættir. Mótmælisgongur virka ekki, um tær bert vera hildnar innanfyri vanligu rammurnar. Demonstrationir eftir stillum, litið brúktum vegum, góðkendar og eftiransaðar av lögregluni, ber bert

progv um eitt pluralistískt samfelag, uttan at mótmælini gera nakra nýttu. Bert tann væl tilrættalagda provokationin maktar at bróta líkasæluna. Fyrstu úrslitini av hesum verður sum oftast, at lögreglan kemur fram við sinum kniplum. Ein máti at mótmæla er tann sokallaða »provokative Spaziergange«, har teir ganga gjögnum nógv trafikeraðu býarpartarnar. Mótmælisgongan hevur onga fasta kjarnu; fólkíð býtir seg sundur í smærri bólkur, sum verða uppløystir, so skjótt lögreglan leggur uppi, fyrri aftur at mótast á öðrum stað. Endamálið við hesum máttanum er sambært SDS at »demaskere systemets latente og manifeste irrationalitet, institutionernes terör og politiets brutalitet«. Það er sostatt úr frá hesum samanhang, tær nógvu demonstrationirnar og ófriðurin mugu metast.

At enda kundi það kanska verið áhugavert at tíkið ætlanirnar hjá SDS í 1968 — sjálvt um ekki kann sigast, at alt hevur gingið sum ætlað.

Það ber til at býta tær upp nakað soleiðis:

1) Mentunarkollveltingin, sum er eitt yvirgongustig, við demonstrationum og diskusсионum er við at vera av. Í staðin fyri at mótmæla, var ætlanin at gera aktiva mótsöðu, men hvussu henda mótsöða skuldi skipast, vóru menn í SDS ekki á einum máli um.

2) Ein av hövudstreytunum mátti vera at gera eitt haldgott grundarlag. Í fyrsta umfari at fáa meirluta millum studentarnar á hægri lærustovnunum. Síðan at gera ein felags front av arbeiðarum, studentanæmging-

um og studentum. Týðningarmikið var at styrkja kontaktina við fakfelögin og virkni, serstakliga við tey sum av onkrari orsök vóru komin illa fyrri. Um teir seinni skuldu gera ein sosialistískan flokk, var ekki semja um.

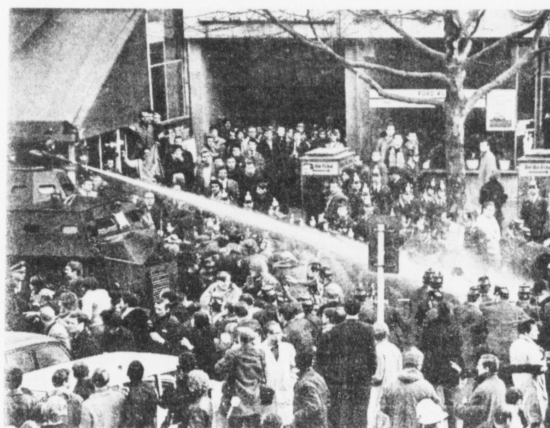
3) SDS metir seg at vera oddafisk »í einari sosialrevoluitionerari mótsöðu móti seinkapitalismuni og imperialismuni, sum er vend móti verðinsrösluni og styðjar tessvegna tann 3. heiminn í tess stríði fyrri frælsi«. Bureaukratiska sosialisman verður ekki góðtíkin sum fyrmynd.

4) SDS skuldi leggja alla orku sína í at samskipa allar antikapitalistiskar og antiimperialistiskar kreftir til at gera móttíðok.

Alheimsliðan týðningur for hetta at fáa við at fara í stríð móti Nato. Í Týsklandi mátti verandi systemið brótast.

»Grundarlagið undir komandi samfelagnum liggur heldur veikt. Það sentrala hjá SDS er kritikkurin av verandi samfelag. Málið er eitt »frælst samfelag«, eitt sosialistískt, anti-autoritert system; tey sum skapa produktini skulu hava munagott eftirlit við og vald á vinnulivinum og statinum. Menniskjan skal ekki longur verða kúgað av tilvildarlíggum vinnulívsmonnum, av eini tilvildarlíggri statsmátt. Tey skulu ístaðin sjálvi taka lagnu sína í egnar hendur«, sigur Dutschke í Pol. Revy nr. 100 1968.

SDS er bert ein, um eisini tann mest umtalaða, av teimum nógvu gruppunum, sum tilsamans mynda ta »uttanfyriparlamentarisku andstöðuna«. Tá henda andstöða er vorðin so umfatandi, skyldast það óivað

Her spjaðir lögreglan við vatnsstrálum mótmælisfólkið á Kurfürstendammi á páskum 1968.

fyrst og fremst, at SPD í 1966 fór í stjórn við GDU/GSU. Um alt Týskland fóru umfatandi mótmælisgongur fram móti, at SPD fór í slíka samgöngu. Hetta gjörði eisini, at ein stórir partur av teimum intellektuellu, studentum og listarmonnum ekki longur styðjaðu SPD og tí ongan parlamentarískan flokk hövdu at halda seg til. Fram til 1959 hövdu hesir bólkur kunnað styðjað seg til SPD, sum greiðliga setti fleiri alternativ til politikkin hjá Adenauer, bæði trygðar-, uttanríkis- og figgarpolitikkinn. Aftaná víðtökurnar av Bad Godesberger skránni hildu teir intellektuellu o.a. bólkur seg ekki longur vera knýttar at SPD og í desember 1966 slítaði sum sagt alt samband. Henda uttanfyriparlamentariska andstöðan hevur eina undarlíga

samanseting. Hon umfarar misnögðar javnaðarmenn, kommunistar sum ongan flokk hava, partar av DFU (Deutsche Friedensunion), DL (Demokratische Linke), felagið frá páskamótmælisgöngu, fleiri studentafelag, ávisar partar av summum idnaðarfelögum t.d. í MG Metall, fleiri professorar, skald, listarfólk, Enzenberges »Kürsbücher«, og tíðarrit sum »Neue Kritik« og »Konkret«.

Það kann tykjust torført at finna ein felagsnevna fyrri öllum hesum bólkum, men felags eru tó krøv, sum góðkenning av Oder-Neissemarkinum og DDR, mótmæli móti teimum politikkarum, sum krevja at Týskland skal verða eitt atomveldi og felags eru mótmælini móti neyðrættarlögum og Springerpressuni.

Til formannin í teknisku-nevnd Tórshavnar býráðs

Gerið so væl at siga tygara hugsan um niðanfyristandandi.

Manga staðni í býnum er torført at koma fram hjá teim gangandi og ekki minst hjá teim gangandi skúlabørnum, tá tey skulu til og frá skúla.

Ein av hövudsgötunum í býnum, Jóannes Paturssonargöta, ið skal bliva enn meiri trafikerað enn hon er í dag, hevur fótgangarabreyt tvørtur um beint við inngöngd til skúla, men henda er ein av teim mest hættilíggju gongubreytum ið eru. Hvi er það so? Jú, har standa bílar kloss í við hjólinum, fyrri ekki at siga uppi á sjálvari breytini og so restin av endanum á bilinum enn longur inn yvir, það er ekki bara hetta, men sjálv omangöngdin til skúlan er eisini mangan avbyrgd við bilum. Hvar hesir bílar hoyra heima er neyvan ílt at gita.

Er það ekki so, at bílar skulu standa eitt vist (metur) frá tvørturumgöngd og það sama frá hornum? Tekniska nevndin má fáa skil á hesum og líkaleiðis á öðrum óskili í Jóannes Paturssonargötu áðrenn vanlukkan hendir, betur er at binda um heilan fingur enn at bíða til blóðið kemur út.

Önnur síðan av Jóannes Pat-

urssonargötu er forboðin fyrri parkering allar 24 tímarnar av døgnum og hin síðan millum kl. 8.30 og 9. Verður hetta

forboð akta og hvør skal halda skil á hesum?

fótgangari

Svar til fótgangara

Púra rætt er, at skilið við parkeraðum bilum er sera vánalígt. Tygum vísa á umstøðurnar í Jóannes Paturssonargötu og vandar av teimum parkeraðu bilunum.

Nú bitalið er vaksið so stórt er umráðandi at fáa nokur stór parkeringspláss kring í býnum, ella um hetta í öllum forum letur seg gera at leggja nokur parkeringspláss, har Öyggarvegurin kemur inn í býin.

Tekniska nevnd saman við

ferðslunevndini hava leingi umhugað henda spurning og væntuliga verða hesir loystir um stutta tíð. Somuleiðis skulu vit í ferðslu- og teknisku nevnd royna at fáa eina loysn við parkeringini í Jóannes Paturssonargötu.

Nú er komið mær fyrri oyra, at

nýggjur fúti er settur og skal mín vón vera, at hann fer undir at loysa hesar spurningar.

Jákup Suni Jacobsen

Rætting

til tíðindi í Dímmlættíng frá býráðsfundinum í Havn 9/9—1976

Mál í samband við bygging hjá p/f Bil í Gundadali, har sagt verður, at hann (Jákup Sune) visti ekki, hvar okið lá, tá hann hevdí verið við til at viðgera málið í teknisku nevnd, har hann er formaður.

Til hesa skrivning skal bert sigast, at tá bygging málið av fyrstan tíð í apríl 1975 kom á býráðsborð til støðutakan, kom tað beinleiðis úr byggi- og býarskipanarnevndini, og hevdí eg tá ta uppfatan, at støðin skuldi ligggja við komandi ringveg aftanfyri hjá Frits Jensen. Hetta pláss helt eg ligggja væl fyrri atkvøddi tí fyrri málinum. Tá eg bleiv greiður yvir, at støðin skuldi setast mitt á opna plássi millum B36-húsið, Óla Arge og Frits Jensen kravdi eg býráðsamtýktina frá apríl 1975 avtikna og visti á okið við ringveg inn aftanfyri Frits Jensen, men fall mitt uppskot.

Byggimálið kom fyrst í tekn-

isku nevnd til ummælis (har eg eri formaður), 26.3.—76 knapt eitt ár aftaná býráðssamtýktin var framd og setti eg tá mitt egna uppskot fram, har vist verður til okið við ringveginn, tá tað er óheppin loysn at typpa fyrri allari ferðslu nærhendis leikvøllinum í Gundadali og ítróttarhøllini umframt at ligggja einar 50 metrar frá hildarheiminum.

Hendan mín tilráðing var ekki tikin við, tá málið seinri kemur til 1. viðgerðar í figgarnevndini.

Jákup Suni Jacobsen

Eingin endi

Hetta kykmyndaóskilið, sum var í Sjöngleikarhúsinum í Havn seinastu viku, tá japanski filmurin »Tusind næver í luftun« varð sýndur, hoyrir onga staðni heima. Allir kykmyndasiggararnir vórðu snýttir við einum hálvum tíma øll kvøldini, filmurin varð vistur.

Slíkt óskil, at ein filmsrulla manglar, eigur ekki at endurtaka seg. Annars hevur Sjöngleikarhúsið bert tveir kostir í at velja. Annar er at gjalda peningin aftur til áskoðararnar ella lata vera við at vísa filmir, sum ongan enda hava.

H. B. H.